

İsmet Bülent Tan

- şiirler -

Yayın Tarihi:

27.8.2006

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan şiirlerin tüm yayın hakları şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Şiirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kişinin isteği üzerine Antoloji.Com tarafından, şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıştır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve şiir içerikleri ile ilgili anlaşmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir şekilde sorumlu ve taraf değildir.

İsmet Bülent Tan (1967)

Haziran ayının muhteşem bir yaz gününde,beni şair yapan Manyas gölün yanındaki köyümde dünyaya geldim.İlk ve orta öğrenimimi burada,Lise ve üniversite eğitimimi Eskişehir'de tamamladım.Şimdi Karadenizin çok şirin bir şehri olan Samsun'da yaşıyorum.

Memleketimin bir çok yerini işim gereği gezdim ve hala geziyorum.Doğusundan batısına,güneyinde kuzeyine VATANIMI çok seviyorum.İnanın dünyada böyle bir güzelliğe sahip başka bir ülke olabileceğini düşünmüyorum.Her yöresinde insanı kucaklayan dost insanların varlığı,nasıl gururlandırıp heyecanlandırıyor beni anlatamam.

Ah Güzelim

Bu şehrin neresi aldırır bana
Varmıyım, yokmuyum
Senin yüzünden terk ediyorum
Kimin umurunda.
Kışın bir gecesi,
Kestane rengi havada.
Genizlerimde gri duman kokusu.
Kulaklarımda
Minik bir kuşken
Anamın türkü söylediği sesi.
Ben şimdi senin yüzünden
Koca bir şehre küstüm
Ve gidiyorum...

Ah güzelim
Bilmediğim yerlerde
Sensiz kalmaya mecburum.
Hani beklerken birbirimizi
Geçmeyen zaman varya
Bir solukta bitecek
Düşünü bile kuramayacaksın
.....ellerimin
.....gözlerimin
Hani üşüyünce ısındığın
.....nefesimin.

Senin yüzünden terk ediyorum
Çocukluğumu,
.....gençliğimi,
Otobüs terminalinde üşüyorum
Titremelerim de o yüzden
Gözyaşı değil dökülen
Duman kaçtı gözüme
Ağlamıyorum...

İsmet Bülent Tan

Aklımda

Durun beyaz güller
Açmayın
Dikenli goncanızla kalın
Zamansız bahçemde.
Solsun yüzüm
Size özlemle

Ne olur
Parlama ay bu gece
Uyumak istiyorum
Çünkü
Şevgilim gelir aklıma
Seni görünce.

İsmet Bülent Tan

Artık Seni Sevmeyeceğim

Dün yine geçtim
Pencerenin baktığı kaldırımdan
Tül perdenin ardındaki hayalini
Beni görünce heyecanlanan seni
Selamlayarak coşkuyla
Beni görünce sevindin,
Sonra aynanın karşısına geçtin
Tatlı ve mahçup gülümseme
Dudaklarında
Benim için
Süslendin.

Başak rengi saçlarında
Benim ismimi taradın
Uzun uzun baktı mavi gözlerin
Aynada senin yanında oturan
Bana
Biliyorum.

Dün yine seninle konuşurken
Kapıdan çıkıverdin karşıma
Tüm şehre yayıldı sanki kokun
Yüregim hızlı hızlı çarptı
Bakışlarını kucaklamak istedim
Sıcaklığın yaktı kollarımı
Mavi gözlerinde fırtınalar
Saçlarında kendimi göremedim.

Tanımadın bile beni
Hayallerindeki
Sevgilini....

Anladım ellerimde olmayacak elin
Hayallerimde ki bedenlerimizin
Ürkek çıplaklığı olmayacak
Ay ışığı gibi odalarda
Anladım ki
Seni sevmiyorum artık
Duramam buralarda
Son defa baktım pencereye
Bana bakan hayaline
Selam vermek için.

6-Eylül-1986

İsmet Bülent Tan

Barışa Çağrı

Unutmak ne güzel acıyı,
Yaşamak zamanıdır dostum.
Opüşmek ne güzel,
Ne güzel,
Bir kızın düşünüşünü çiçeklendirmek.

Zamanımıdır şimdi atom yağmurlarının.
Alevler kül edecek başak renkli saçları.
Nasıl anlayacağız,
Hangisi benim sevdalım.
Zamanımıdır şimdi çıkar savaşının,
Yaşamak varken,
Baba olmanın heyecanını.

Darma dağınık varoluşlarda
Kanlı savaş meydanlarında,
Kaçamadım,
Seni sevmenin gerçeğinden,
Ne olur barış affet biraz...

Yokluğun diz çökmüş çağımıza,
Her şey dosdoğru seni düşlemede
Özlemin bitecek gibi değil,
Ne olur gel biraz.

1987

İsmet Bülent Tan

Bekleyelim

Bulutlarla örülmüş simsiyah gökyüzünü,
Parıldayan yıldızlarla düşledim.
Her güneşin batışıyla,
Gün ardına düşer,
Gündelik koşuşturma içinde,
İnsan ömrü...

Güneşin batışıyla kararan ufuklar,
Yeni bir gün başlangıcında,
İsınacaklar.
İnsan kalbine düşen,
Şu siyah gölge,
Ne zaman aydınlanacak,
Nerede ısıtacak yürekleri,
İnsanlar...

7/TEMMUZ/1985...ESKİŞEHİR

İsmet Bülent Tan

Beni düşün

Yağmurlu bir akşamüstü,
İçimin titrediğini düşün.
Ağladığımı düşün gizli gizli.
Bana bir asır gibi geldi,
Yüzünü görmeyeli.

Geldiğimi düşün yanına,
Çıplak ayaklarımla,
denizleri dağları aşarak.
Dokunduğumu düşün,
saçlarına,
parmak uçlarına.

Beni düşün...

Veya öldüğümü düşün,
Bir akşamüstü.
Sana bırakacak hiç bir şeyim yok
sevgimden başka.

En kötüsü
Hasret yaşarken ela gözlerine,
Döküldüğümü düşün,
Gözyaşı gibi avuçlarına...

İsmet Bülent Tan

Bu Bana Yeter

Göremeyeceğim bir daha
O kız yüzünü
Oysa sevmek isterdim
En güzel
Nasıl sevilirse.

Yazık oldu
Bu aşkın güzelliğine
Ne desem gelmezsin artık
Dönmezsin biliyorum
Ama
Yine de burkudur yüreğin.

Kırkı çıkmamış çocuğuna
İsmimle sarılırsın
Nar gülüşüne karışır gözyaşların
Bırak ağlamayı nedensiz
Tut çocuğunu emzir
Her acıktığında
Ak sütün gibi sevgiler
Beslesin yüreğini yalnızca

BU BANA YETER

1988

İsmet Bülent Tan

Bu memleket bizim.

Karanlığı yakacak,
yüreğimdeki güneş.
Aydınımā sevdalıyım memleketimde.
Ama vurdular işte yine,
Vurdular kaç kâhpe pusuda.

Kaç kez
yenik düřtüler,
Kalemlerimize aslında.
Karşı konulmaz düşlerimize,
yenik düřtüler...

Karanlığın en koyu yerinde,
Biri bıçaklasa sırtımızdan.
Aydınlık ufuklarımı,
Yakalayıp düşlerimde,
Ateşe verseler uykularımı;
Dönmem,
Dönemem,
Sıcak,
Güneşli yoldan.

Bu memleket bizim
Ulaşamadığım kadar büyük,
Bilmediğim kadar tanıdık,
Görmediğim kadar güzel.

**BU MEMLEKET BİZİM
YÜREGİMİZ KADAR...**

UĞUR MUMCU'YA

İsmet Bülent Tan

Bütün Gece

Sabaha kadar rüzgarın sesini dinledim
Seni dinler gibi.
Bomboş karanlık odamda,
Hep gözlerine baktım.
Ellerini tuttum uzun uzun
Sonra öptüm saygıyla.
Seni sevdim bu gece,
Sabaha kadar.

Göz kapaklarıma hayalin oturdu
Kaybolursun diye korktum
Uyuyamadım bütün gece
İsmi ni sayıkladım sevgiyle
Rüzgarda sesini duydum
Beni çağırdın biliyorum.

İsmet Bülent Tan

Dal Eğilme

Yorgun bedenler
Zamanı dinlendirsın
.....gölgesinde.
Alnındaki kırıışıklık düzelsin,
Serin nefesinde.

Bir kuş konsun
Yavrusunu ararken.
Bir dere aksın yanına,
Serin ve mavi,
Irmak kahramanlığı sesinde.
Salıncak kursun çocuklar,
Nice baharlar eskitmiş dalına..

Sevgililer otursun altına,
Gözlerden uzak.
Düşler kurulsun heyecanla
Mevsim düşerken siyaha,
Binlerce renk düşsün yaprağına..

Böyle bir ağaç resmi
Kim çizebilir bana?
Öyleyse inme dala,
Kara yüzlü keskin balta...
Başımın gölgesini
.....düşürdün yere.
Eğilme dal,
Ne olur dur,
..... bir bahar daha!

1994/Bandırma

İsmet Bülent Tan

Dokunma

Kaldırımları ıslanır
Kocaman şehrin
Bir öğlen yağmuruyla.
Yorgun akşamlar düşer
Işıkların aydınlığına.

Sessizce bir şarkı çalınır
Yarım kalan öykülere
Geçmişin düşleri takılır peşime
Deniz kokusu gelir
Boynuma sarılır.

Bir rüzgar geçti
Tanıdım onu
Çocukluğumun sarı saçlarından
Şimdi gül yaprağı sallanacak
Beni anlatacak
Dinleyeceksin şarkısını
Dal uçlarından.

Ağlayacaksın gülüm
Deniz dalgası saçların avuçlarında
Titreyerek dokunduğum ellerine
Beyaz teller konacak
Şaşıracaksın.
Bitmez dediğin sevgin
Takılacak aklına
Kaç bahar önce bıraktığını
.....düşüneceksin.

Ağustos/1986

İsmet Bülent Tan

Düş

Neredesin,
Gün batarken dağlara.
Senin için,
Çam kozalağı topladım.
Ayrık otu tohumları cebimde.
Karınca izlerine düştüm,
Tek başıma çıkamıyorum.

Dayanamadım yokluğuna,
Ağlamak istiyorum.
Sonra gözyaşlarımı,
Gizlice parçalamak geçer içimden.

Tutup ellerinden,
Sana pembe düşler getirdim.
Gökyüzünde alabildiğine maviye doymazlık.
Dalların baş ucunda soluklanıp,
Su içelim çiğ tanelerinden.
Bir bahar akşamında geleceksin,
Ümitliyim uzaklardan.

Güzelliğin,
En derin sularından geliyorum
Aşkın,
En zor uçuşlu yolculuğundan.
Uzun zamandır düşledim seni,
Uzun düşlerden sonra,
Kısa bir veda havası çalınır şimdi.

İsmet Bülent Tan

Eylül

Bir eylül akşamında
Yapraklarla konuşuyorum.
Bana hatıralarını anlattılar,
Güneş dolu
Sıcak günlerden kalma.
İlk filizlenişteki heyecanı
Duyar gibi oldum,
Yere düşen seslerinde.

Bahara yine geleceklerini söylediler,
Beklemek isterim sizleri.
Dolarsa zamanım,
Giderim dal uçları size doğarken,
Belki de kar yağarken boş meydana.
Kimbilir...
Çiçek dolunca ilk erik ağacı,
Nasıl da görmek isterdim,
Bir kez daha sizleri...

Hiç şikayetçi değilsiniz,
Bir bir dökülmekten.
Belki de uçuyorsunuz neşeden
Öyle ya,
Alıp güzelliđi seneye geleceksiniz.

Eylül-1986

İsmet Bülent Tan

Gece Sevgilim

Saçların mı dokunduğum,
Yoksa gecenin mi,
Omuzlarına salınmış.
Beni koynuna alan sen misin,
Yoksa yalnızlığın,
Kör karanlık kollarımdamıyım.
Saatlerdir geceyle mi konuşmaktayım.

Ellerin ne kadar sıcak,
Ve gülümsüyorsun.
Niye bu kadar parlaksın,
Yoksa aymı karşımda,
Ellerini tuttuğum.

İsmet Bülent Tan

Gece ve Hayaller

Akşam seninle kurduğumuz,
Hayallerdeki yarınlara uyanamadan
Hep yeşil ümitlerle
Yeni bir güne başladım.

Ne güzel bir geceydi
Parılayan bedenlerde
Mehtap nasıl güzelleşti birden
Yüreğimiz ne özlemliydi...yaşamaya
Ne güzeldi
Dudaklarında hasret kokusu,
Ümitlerinde kolay yarınlar.
Ve bütün gece kurduğumuz yuvalar
Bahçelerde oynayan çocuklar
Çocuklarımız...

Ah ne güzeldi dün akşam
Seninle
Gecenin koynunda paylaşmalar.

26 temmuz 1986

İsmet Bülent Tan

Gittiğim gün

Dağıt saçlarını omuzlarına,
Salınsınlar bu akşam.
Düşlerini bırak avuçlarıma,
Bırak yüreğini,
Bu akşam sol yanıma.

Şimdi unut yokluğumu,
Farzet ki hiç gitmedim,
Terketmedim seni.
Vurmadım kendimi karanlık yollara.

Her gece takılır aklıma,
Bu dalgaların telaşlı hali.
Beni bırakıp bir başıma,
Nereye giderler.
Rüzgarla sesini duydum,
Gizlice iç çektin yokluğuma.

Kuşlar selamını unuttular sandım,
Uçtum peşlerinden,
Gök maviliğine.
Martılar melek oldu biriciğim,
Artık geleceğim yalnızca düşlerine...

İsmet Bülent Tan

Gizli Duygular

Bu dünya bana göre değil,
Bak yüreğim
En eski gecelerde ki,
Yağmur kokan,
Çamur sokağı özledi.
Takvim yapraklarından,
Geriye dönüş yollarını,
Niye açmamışlar..

Nehirlerin birinde,
Çakıl taşları dibinde,
Yosunları bedenime sürerek,
Mavi bakışlarının altında,
Yıkılarak,
Ayrık otları içinde,
Uyumak isterdim.

Şaşkın göçmen kuşlarını
Göç telaşını,
Yüreğimde,
Diz boyu karlarla,
Örtmek isterdim.

Yaprağın gölgesinden çekindiği
O sessiz berrak gecelerde,
Yüreğimdeki,
Ürkek çıplaklığını özledim...

1986

İsmet Bülent Tan

Günler Geçerken

Otuzaltı yıl sonra bu gün
Geçtiğin yollardan geçemedim,
Yaşadığın yerleri bile göremedim hala,
Ama bildiğim,
Eskisi gibi değil oralar.
Terkettiler bir çok şeyi,
Bir çok şeyi...

Bende en acısı,
Bedenim utançla ürperir konuşuldukça,
Senin iade-i vatandaşlığın hala.
Yani verilmedi sana,
Hepimizden çok sevdiğin memleketinde,
Bir avuç toprak olma bahtiyarlığı.

Bu utançla biz
Bu utançla...
Sahi suçun neydi?
Ne yaptın bu vatana,
Sevmekten başka...

Bu vatanımda
Kimler alınmadı omuzlara
Kimler yaşamadı sefasında
Vermeden aldılar.
MEMLEKETİMDEN İNSANLAR
Hep inandı onlara,
Biz veremedik sana,
Tepende bir çınarla..
Bir köy mezarlığında...

İsmet Bülent Tan

Hayallerimin Arabası

Yorgunluklarımı anlatacağım,
Dört duvardan başka kimsem yok.
Kırık bir kalemle,
Yanıbaşıma hep seni yazacağım.

Sen çıkıp geliyorsun her gece,
Hayallerimin arabasında.
Yıldızlı mavi geceyi alıyoruz
Göklerden.
Seninle hayat doluyor odama,
Şu daracık tozlu pencereden.

Seni konuşturuyorum ben,
Dudaklarının alevinde
Yanmayı düşlerken.
Hep kendini anlatıyorsun,
Sıcak bedenini bana sunmuş,
.....gülümserken...
Sana sarılıyorum doyasıya
Duvar sevgilim...

Önce saçlarını siyaha boyuyorum,
Sonra sarıya.
Gözlerin bir ela
Bir mavi.
Dudakların arzulaş renginde.
Kalemimle hep seni çiziyorum,

Günün ilk aydınlığında,
Kalemimi alarak yanına,
Hayallerimin arabasında,
El sallayarak gidiyorsun.
Oturup bütün gün,
Hayatın beni tutsak eden duvarlarına,
Geceye kadar,
Hep seni anlatıyorum...

Eylül/1986

İsmet Bülent Tan

Hep Vardın 'Oğluma'

Yokluğunu unuttum
Sanki hep vardın ömrümde
Doğumun tatlı bir süpriz sadece
Uzun bir seferden dönenin,
Karşılama telaşı evde.
Yol kokan bedenin
Ya süt kokan nefesin
En vazgeçilmezi,
Oğlum iyi ki geldin...

Evimizin odalarında
Uykumuzu bölen ağlamaların
Bitmeyen sancıların
Gece yarısı telaşların.
Ne güzel bir şeydi
'İkramı bize büyük aşkın...'

Hayalini kurduk yıllarca
Bizimle hep vardın
Konuştuk usanmadan
Eldiven bile hazırladık onlarca
Kar yağınca oynarsın
İsimler düşündük
Hepsinde senin manaların

Biricik oğlum iyi ki varsın
Bu dünya seni
Gülen yüzle karşılaşın
Ağaçların olsun salıncak kurabildiğin
Gökyüzün hep mavi
Ve güvercinler uçsun
Sınırsız güvenle
Her bir yönde.

Yüklerin olsun omuzlarında
Taşıyabildiğin....
Ve sevgilerin olsun
Herkesle paylaşabildiğin.
Büyük bir göğsün olsun oğlum
Sapasağlam dimdik duran
Ataların gibi
Dertlenipte yanına gelen
Başını omzuna koysun.

İyiki geldin oğlum
Ömrün çok olsun....

Ekim/2000

İsmet Bülent Tan

Hüzün

Sabah oldu
Uyan ey yüreğim.
Düşünü kurduğum güneş,
Vurdu alınıma.
Aydınlandı yüzüm.

Sana ne oldu,
Niye kalktın yerinden hüzün.
Terket bizi,
Aç sıcak koynunu bahar.
Çekil aradan bulut,
Göster yüzünü
Mavi gökyüzünün.

İsmet Bülent Tan

İşte Bu Dünya

Ne günler yaşadık
Her gününde bu dünyanın
Umutla geldik,
Umutlarla gideceğiz şimdi.
En iyisi,
Becerebildiysek eğer
.....sevmektir
.....sevilmektir,
Dünyalık aşkımız
Ve en güzeli
Öpmektir,
.....öpülmektir,
İki ateş dudaklarımız..

17/Eylül/1998

İsmet Bülent Tan

Kış Gülü

Haber salın gülüme
Ağlamasın bahar bitince
Dalında solsa
Kuruyup kavrulsa
Tüm güzelliğini yitirse
Hatta göç mevsimi
Bülbüller bırakıp gitse
Ellerimle okşar severim
O halinde....

Marifet açtığı gün goncasını
Onu koparıp dalından
Yakamıza takıp gezmek değil
Bırakıp gittiği gün bile
Hala sevebilmek kış gülünü
İçimizi dolduran kokusunu duyabilmek
Ve beklemek bıkip usanmadan
Yüreği yatırıp bahçeye
İlk goncasını beklemek sabırla.

1987/Manyas

İsmet Bülent Tan

Kimin için

Kimin için uyandın bu sabah.
Saçlarını tararken aynada,
Kimi düşündün,
Gizli
Gizli.
Yanı başında kim oturur,
Sarılmış boynuna.

Kimin için,
Çiçek açmış bahar gibi,
Mor elbiseni giyip süslendin.
Gözlerini bırakıp uzaklara,
Söyle kimi beklersin.

İsmet Bülent Tan

Kulak Verin Bize

Yerim yurdum olmasın
Saltanat sandığımız varlığa
Boyun bükmeyeyim
Köşe başlarında oturayım
Ne olur sanki
Duygularımı oturtup dizlerime
Düşündüklerini sorayım
Yaşamak değil dersiniz biliyorum
Olsun
Ben yaşadığıma inanayım yeter
Bak duygularım nasıl mutlu
Sevgilerim sizler için bahardır

Sizlerin ki yaşamak mı böyle
Varlığında
Şüpheli yarınların korkusu
Sebepsiz savaşlarında
Bomba yüklü uçağın uğultusu.

Gelin bağışladım sizleri
Yüreğimin yeşil çimenlerine oturun
Gökyüzü ne kadar mavi değilmi
Bak şunlara
Kara ve ak çocuklarımızın
Oyunları ne hoş değilmi
Hiroşimalar olmasın değilmi.
O L M A S I N D E Ğ İ L M İ

3-EYLÜL-1986

İsmet Bülent Tan

Mor Elbise

Yeşil sevdalı bu bahara,
Sıcak güneşe sevdalı,
Gece mehtaba.
Bir kuş uçar gökyüzünde,
Kanatlarına sevdalanmış.
Deniz dalgaları,
Kumsala sevdalı.

Ben de bir kıza sevdalıyım,
Hem de yana yakıla sevdalı.
Yavru kuşum,
Sevdalıyım dudaklarına,
Ellerine,gözlerine,
Her haline
Şairliğim tükenir,
Mor elbiseli haline...

1988/MANYAS

İsmet Bülent Tan

Neden

Bahçelerde duyuyordum,
Bahar sevincini.
Gecenin mehtabında öğrendim,
Yaşamayı,
Sevmeyi,
Ayışığında öğrendim,
Seninle sevişmeyi.
Çiçek kokularının sarhoşluğu,
En güzeliydi.
Akşamları,
Güneşin son deminde,
Kızıl gölü seyre dalmak,
Mutlu ediyordu beni...

Nereden gördüm seni,
Ela gözlerinle bana bakarken,
Her gece arar oldum yanıbaşımda,
Seni.
Çiçek kokularının sarhoşluğu,
Ö yetmedi...
Kristal kadehlere attım kendimi.

Eylül 1998

İsmet Bülent Tan

Olmadı

Düş avuçlarımda sızlıyor
Ay ışığı yoruldu pencerede
Yıldızlar soluklanıyor
O manasız gözlerinde
Sen görmüyorsun...
Ve ardına bakmadan
Kaçarcasına gidiyorsun.

Bu yüreğin mavilerini kırdın
Aldanışım yüreğimi sızlatıyor
Beni görmeyen o bakışların
Manasını sevdam biliyor.

Alışmalı yokluğuna bu gün.
Biliyorum;
Baharlarıma çiçekler doğacak
Uyanışlarım olacak,
Sensiz sabahlarım.
Dilim bırakacak ismini
Kalemin ucunda yarım kalp şekli
Tamamlanmayacak.

Gidiyorsun yokluğuma
Gülüşünü görebilseydim bir daha
Hani sesin, içimi titreten
Duyabilseydim bir daha
İnan kal demezdim sana

1988/Bandırma

İsmet Bülent Tan

On Günlük Bebek

Ve silahlarımız
Korkunç siyah namlusuyla
Utanarak korkuyla
İşte patladı minik yavrunun
Mavi gökyüzüne...
Ne dut ağacı kaldı geriye
Kırık bir dalla
Ne de doğumunda
Sevinç yankılanan dört duvar...

O bebek on günlük
Görmedi henüz
Bir ananın şefkat yüzünü
Ağzında az önce
Yudumu yarım kaldı
İçemedi anasının ak sütünü.

.....
Ve ninelerimiz
Ve top mermisiyle yüklü
.....gebe gelinlerimiz.
Kağının hemen dibinde
Çocuk doğurup
Süt yavrularıyla paylaştılar
Merminin çaput bezini.

.....
Çok değil geçen zaman
Bilemedin seksen bahar
Yarısı umut dolu
Bir yığın sararmış umutlar
kalan yarısında
Ardından bakılan aşklar.

Ve çocuğum
Ne acı
Ve güvenmedim
Yıllar öncede yazdım
Ölümünü gördüm
Ve her şey manasızken
Bir şeye benzetemezken
Kara gözlerin
Bana baktığını gördüm

.....
Ve dağ gibi dedelerimiz
Bir solukta sürerken namluya
Yüzlerce kiloluk mermiyi
Ayağında yün çorapla postalsız
Yürürken kurtuluşa,
Düşlerimi suladılar bu günlere
Akan kanlarıyla.

.....

Ağustos/2006
İlgaz/

İsmet Bülent Tan

Otuzaltı Saat

Sana gelişim
Onaltı saat yolculuğumdur.
Yaramaz çocuklar gibi,
Yerinde duramayan.
Tarifsiz heyecanlı.
Olgun insanlar gibi
Sakin ağır başlı.

Yolculuğumda,
Yarı uykulu,
Göz kapaklarımda seyrettim,
Gökyüzünü;
Yıldız dolu...
Sevgim uçsuz bucaksız,
Memleket kadar büyük,
Bereketli topraklar gibi,
Sarı sıcak güneş dolu.

Gülüm sana gelişim
Dönüşün bir başlangıcı,
Ayrılığın acısı kan oldu içimde,
Gözlerim yaşla dolu.

Tarih yirmialtı temmuz
Ve pazartesi günlerden.
Herkes için aynı sabah,
Sıradan bir günün,
Telaşlı başlangıcı.
Benim için,
Güneşin en parlağı yükseliyor,
Dağ yamacından.
Yeşilin en güzeli dallarda.
Kumsala özlem ne büyük,
Denizin dalgalarında.
Benim de sana özlemim,
İşte böylesine parlak,
Böylesine büyük,
Ve yedirektir kollarımda.

Seni görünce karşımda
Nasıl da heyecanlandım.
Oysa sana gelene kadar,
Hayalimde,
    kaç bin defa,
    seninle karşılaştım.

Gülüşünü gördüm,
Bütün ışıkların en kuvvetlisi,
Henüz çıkarılmamış istiridye incisi.
Kelimelerin dansettiğini gördüm,
Bal rengi dudaklarında.
Sonra ateşe dönüştü,

Bütün sözcüklerin ağzımda.

Kocaman ela gözlerinde,
Kaybolan yalnızlığımı gördüm.
El değmemiş kız güzelliğinde,
Ürkek ve heyecanlı halin,
Nasıl titretir yüreğimi.

Deniz dalgalı saçlarında,
Uçuşan beyaz martıları gördüm.
Gelip parmaklarıma kondular,
Dokunduğumda.

Yüreğinde gördüm,
    dayanılmaz hasreti,
        tükenmeyen aşkı,
            söz dinlemez heyecanı.
Hangi yürek dayanır bunlara,
Nasıl girmezsin rüyalarım.

İlk merhaba ne zor söylendi ayaküstü.
Heyecanla süzüldük apartman katına.
Önce oturduk karşı karşıya,
En uzak noktalara.
Birbirimizde seyrettik,
Henüz biten hasretin izlerini.
Ne zor iş şimdi,
Bahsetmek havadan sudan.
Oysa biz değilmiydik aylardır,
Bıkıp usanmadan,
Yokluğumuza aldırmayıp,
Hayallerimizle konuşan.

Sana geldim,
Bahçemde açan goncagül,
Sırrını vermeyen,
Pınar serinliğinde,
Susuzluğumu giderdim.
Yanıbaşında
    çam kokulu ormanların,
        sınırsız güzelliğinde,
Nefes almanın bahtiyarlığına erdim.
Ciğerlerime çektim,
Sabırsız bütün solukları.
Sana geldim gülüm,
Senin için geldim...

Bin kişi,
Nasıl sevebilirse bir kadını,
İşte öylesine seviyorum,
Tek bir yürekle.
Bir günün hasretine, ayrılığına

Bin kişi nasıl haykırırsa,
Öylesine haykırmak geçer içimden.
İşte sana
Böylesine tutkun,
Ve böylesine bağılım.
Yüreğimde taşıdığım,
Bin kişilik bir sevda.

Tut sıkıca ellerimi
Gel sarıl boynuma
Yalnızlığımı,
Sensiz geçen günlerimi,
Unutmak istiyorum.

Eskiden,
Her sabah penceremde,
Bir tatlı tebessüm bulurdum.
Seni görünce karşımda,
Güneşten daha önce,
Nasıl ısıtırdın içimi.
Avuç dolusu,
Bin koca yürek dolusu,
Buseler gönderirdin bana,
Nasıl sevgi kaplardı yüreğimi.

Özlemlle yanıp tutuştuğumuz,
Bu gün
Bir solukta bitti.
İnsafsız bütün saatler.
Oysa sana hasret yaşadığım günler,
Ne zor geçti.
Az önce kavuştum sana,
Henüz alıştım ellerine,
                  ela gözlerine.
Henüz dokundum saçlarına,
Akşam oluyormuş bu vakitte.

Bu gün
Bir asır kadar uzun,
Çünkü ömür boyu unutmayacağız.
Bir saniye kadar kısa,
Belki bir daha yaşamayacağız.

Yağmur yağarken,
Saçak altlarına sığınmam.
Konuşurken aklımda,
Uyurken düşümdedir sevdiğim.
Bu kadar mesafeye rağmen,
Yanıbaşımda...

Yağmurda,
Yürümeyi severim bilirsin.

Sebebini bilmediğim bu ayrılık,
Bitip tükenmeyen hasret,
Gözyaşı olacak yanağımda.
Ve senin için ağladığımı,
Yağmurdan başka,
Kimse görmeyecek.

Hani ayrılışım vardı yanından,
Bir akşam üzeri.
Yolun her metresi,
Boğazımda düğüm oldu,
Acıarla,
Nefes almak yok.
Gözlerimi omuz başında,
İki damla gözyaşında bıraktım,
Görmek yok.
Hoşçakal derken,
Dilim kül oldu ağızımda,
Dudaklarımı da,
Son öpüşünle yitirdim,
Konuşmak yok.
Sensizliğe dayanamaz bu yüreğim,
Onu da sana bıraktım gülüm.
Bu ayrılık olacak iş değil,
Yaşamak yok...

Denizleri engin,
Gökyüzünü sonsuz bilirler.
Gel bana...,
Engin denizleri yakana tak,
Gökyüzünün mavisıyla uyu geceleri.
Şevmiş olmanın bahtiyarlığı
Öyle geniş ki yüreğimde.

İsmet Bülent Tan

Öğretmenim

Amacınız sevmek,
Seviyi öğretmek
Düşündürmek varlığımı
Beni benden iyi bilmek
Bize hayatı yaşatmak.
Mutlu bir hayatı karanlığı yırtarak.

Koşmak bizden önde sessizce
Dökmek bilgi iksirini içimize
Yaşatmak çağdaş medeniyeti
Amacınız
Bize bizi öğretmek.

Ne büyük ne kutsal bir görev
Tek tek şekil vermek bizlere
Aşıladınız sevgiyi
Serptiniz duyguyu yüreğimize
Dostluğu kardeşliği öğrendik
Birleştik elele
Geleceğe yönelmiş
Yüsseliyoruz gün ve gün milletçe

Varlığımın her bir zerresi sizin
Her şeyim sizin; Öğretmenim
Şu Vatan,şu güzel vatan
Medeniyet,..geleceğimiz.
Hep sizin eseriniz.
Hatta şu duygularım bile sizin
Unutmak mümkün mü bilmem
Nasıl unuturum sizi
Vefasız kalp unutsa bile
Varlığım varlığınıza şahit.

Diz boyu çiçek olacak her bir yaz
Gökyüzü dolacak bulutlarla
Sonbahar gelecek
Kuşlar uçaçak yağmurla
YAŞAYACAGIM
Aşıladığınız sevgi kök salacak içimde
Dallanarak yükselecek göklere
Öğretmenim
Uzanan elinize sarıldım
Karanlıklar aydınlandı nur yağdı
Uçuyorum göklerdeyim
Yüce katınızı görüyorum
Göklerde kurulmuş taht sizin

Yavaş yavaş çekilince iç dünyanıza
Unutulmak korkusu gelince çaresiz
Beklemek kutsal elinizi openi
İşte en büyük haz mutluluk
Serin tutun kalbinizi öğretmenim

Düşündüm unutamam sizi
Tövbe unutmak ne kelime
Yaşıyorsunuz kalbimin en derin köşesinde.

24 kasım 1984 Eskişehir(SEVGİLİ BAHÇELİEVLER LİSESİ
ÖĞRETMENLERİME) İl çapında yarışmaya katılmış,ödü l almıştır.

İsmet Bülent Tan

Özlemlî şarkı

Biri vardı, günün birinde
Mavi gözleriyle,
Tüm bedenini bana sunan.
Kıpırtısız dudaklarına rağmen,
Ne tatlıydı sesin.
En özlemlî şarkıyı,
Söylemekteydin...

Yalnızlığın sıkıdığı bedenim,
Kurtulmuştu nasılsa kollarından,
İlk kez o gece,
Tatlı hayellerinle uyuyacaktım.
Öğrenemediğim isminle
Özlemlle donmuş yüreğime,
Seni çağıracaktım...

Bütün gece,
Her baktığım yerde sen vardın.
Gülümsüyordun.
Temmuz rengi saçlarınla,
Güneşe sarıldım.
Dudaklarında yine özlemlî şarkı
Duyuyorum,
Beni çağırdın.

1986/ BURSA

İsmet Bülent Tan

Rüyalarım ve Sen

İşte gece
Rüyalarımda yeni bir şey yok
Yine gözlerine düştüm
Dudaklarında koşarken.

Ter basar uykumda her gece.
Sırılsıklam
Sen olur bedenim.
Kalkar yarım bardak
Özlem içerim.

Gecenin boynuna sarılmış
Biri ağlıyor sokak başında
Görmek isterim,
Yarı uykulu bakamam.

Oysa gece boynuma sarılmış
Ben ağlarım...

02/EKİM/1987

İsmet Bülent Tan

Sen

Sokak lambalarının biri olmalıydın
Saçların olmalıydı,
Her gece okşadığım,
Aydınlık demeti.

Ellerimin gölgesi sen olmalıydın
Yüreğimin eşsiz müziği
Nasıl mutlu ederdi
Okşadıkça her an bedenini.

Ömrümün her sokağına oturmuş,
Şu yalnızlık olmalıydın.
Senden hiç ayrılmazdım
Sabırsız her adımında,
Sana nasıl sarılırdım,
Bir bilsen...

26-AĞUSTOS-1986

İsmet Bülent Tan

Sen Olmalısın 1

Bir yaz yağmuru
Sesizlik sokaklarda
Ve sensizlik yanı başımda
Dolaşmaya başladım
Yalnız ben vardım ortalarda
Islak caddeleri
Tek başına adımlayan
Yalnız ben vardım.

Bulutlarla karardı gün
Yüreğim zaten yorgun
Terketmiyor beni yokluğun.
Ve bu gün
Sabahtan akşama
Soluk bir gün
Kaçmalıyım bir yerlere
İçlerinde kaybolmalıyım bir şeylerin
Avuçların
Bana bakan gözlerin olmalı
Ne bileyim
Ağlayan göz terketmeli içimi
İslanmanın bir anlamı olmalı..

Temmuz/1986

İsmet Bülent Tan

Sen Olmalısın 2

Bu koca sokak karşımda
Islanmış ve yorgun
Teneke kutular dağılmış
Onlar kadar cesaretim yok
Uğraşamam yağmurla
Kediler dolaşıyor aralarında
Keyifli sokak kedileri
Ve ben boş kaldırımlarda
Bomboş dolaşıyorum...

Sen olmalısın
Islanmanın bir anlamı olmalı
Bu sokakların birinde
Sana ulaşmalıyım
Yağmurun bir manası olmalı
Her damlası yüreğime
Bir dal yeşertmeli
Avcuma aldığım ıslak alnındaki
Saçlarını öpmeliyim
Toprak gibi
..... yağmur sonrası kokmalısın.
Sen olmalısın.

Eylül/1986

İsmet Bülent Tan

Sen Olmalısın 3

Yağmur yağıyor
Eylülün ikinci vakti
Uzandım ıslak çimenlere
Gökyüzünde telaşlı kuşlar
Gittiklerini yuvaları var
Bendeki yalnızlık bile sığındı
Çam ağaçları altına

Sen olmalısın çıkıp gelecek
Beklentinin sonsuzluğunda
Kaybolacağım
Engin damlalarda eriyorum
Sen hala yoksun
Yağmur bitince gelsen diyorum

Eylül/1986

İsmet Bülent Tan

Seni Arıyorum

Seni arıyorum,
Sensiz dolaştığım sokaklarda
Elele geçirdiğim
Bir an bile yok oysa
Adım adım geçtim bu yolları
Hep sensiz
Seni arıyorum
Ancak hatıralarımda.

Biçare gönülle
Yapayalnız dolaşıyorum
Seninle değil
Hep hayalinle konuşuyorum
Hayalini bile dumanlı hatırlarım
Sen yoksun
Hayalin yok
Tanımıyorum
Ve hala seni arıyorum..

12/Mart/1986

İsmet Bülent Tan

Seni Özlemek

Seni özlemek
Susayıp su içememek
Acıkınca yememek
Seni özlemek
Süt liman denizde dalga
Yaz güneşinde ürperti
Gün ortasında kör karanlık.

Gözlerinin rengini düşlerken
Saçların geldi aklıma
Gece karanlığında
Bir kuş gibi konsam avuçlarına
Uçmasam
Seni görmediğim gün
Kor gibi yanmasam
Çünkü biteceğim yana yana
Yana yakıla sevdalıyım biriciğim sana

30-Ekim-1997
İZMİR

İsmet Bülent Tan

Sevgilim Sen Olmalısın

Kaç gün dolusu geçti
Biliyormusun
Sana hasret yaşadığım saatler
Kavuşmak için güzelliğine
Yokuş gökyüzünü
Bir solukta geçmek isteyen
Aceleci yürekler
Hep yokluğunla tıkanı
Ciğerlerimize kadar çektik
Sabırsız bütün solukları.

Hani o
Mavi göz kırpman
Nasıl çeker yüreğimi
Biliyormusun
Saçların dalga dalga olur
Rüzgarın tarağında
Ve takarsın
Beyaz martı tokalarını
İşte o zaman
Sevgilim sen olmalısın derim
Öperken
Avuç dolusu dudaklarını.

İsmet Bülent Tan

Sevgiliye Hasret

Bu akşam yanında olmak vardı,
Çanımın içi;
GÜL GONCASI
Şimdi çok uzaklardasın
Aramızda yüzlerce kilometre.
Ama duyabiliyorum sesini,
İnat bütün uzaklara.
Hasretinde yandığımda,
Dokunuyorum resimlere.

Bir gün,
Bu kalbim ateş olacak
Bu saatlerinde günün.
Belki gecenin tam yarısında,
Başımı yastığa koyduğumda,
Yanacak bedenim...
Belki de telefonun kapanıp,
Bir başıma kaldığımda,
Yakacak beni bu kalbim...

Anlarmısın dalgaların dilinden,
Onların küskünlüğü,
Ne kumsala,
Ne kayalara,
Ne dağlara...
Onların küskünlüğü sana,
Gelmedin ya güzelim,
Gelmedin bu akşam,
Buralara...

1993/izmit

İsmet Bülent Tan

Sol Yanımda Yara

Ayrılığın
Niye bu kadar
Zor gelir bana
Anlatamam
Sorma

Sensizlik
Bitip tükenmeyen
Karanlık
Göremem
Bakma.

Nar tanesi gülüşün
Karıştı deniz dalgalarına
Gözlerini özledim.
Sıcaklığın titretirdi içimi,
Ellerimle her tuttuğumda.

Seni özledim
Gel desem sana
Çağırısam olanca sesimle
Duyuramam kendimi
Duyma.

Gittiğin bu günü hatırlama
Geldiğinde söylemem sana
Derin bir yara açıldı sol yanıma
Üzülürsün
Ne olur bakma..

22-Aralık-1997

İsmet Bülent Tan

Son Akşamı Seyredelim 1

Senin yanağındaki güllere
Sonbahar düşerse sessiz sedasız
Ve bedeninde ki
Tüm ilkbahar çiçekleri
Solarsa bir bir rızasız
Sonbahar bulutları kaplarsa ikimizi
Yanımda olmanı isterim
Sırt sırta
.....omuz omuza
Hayatın son akşamında
Kızıl akşamları seyredereziz.

İlkbaharın taze bahar hatıralarına
Oturup yaşamın balkonundan
Bakarız.
Sonbaharda rastlanmaz neşeyle
Kışın son akşamına
Yarın uyanacak gibi
Gireriz...

Temmuz/1986

İsmet Bülent Tan

Son Akşamı Seyredelim 2

Eğer hasret kalırsam
O ela gözlerin
İçime akmalarına
Ne bahar bilirim sensiz
Fidan gibi mavi gök başımda
Sonbaharda ne kızıl akşamlar
O zaman ortalarda bir yerde
Zamansız kurdun kemirdiği
Gölgesiz bir çınar.

Eğer yanımda olursan
Gül yüzlüm
....ela gözlüm
Nasıl dayanırım
O pınarın kurumasına
Bedeninde kırık bir dal
Vefasız kurt
Nasıl seyrederim gülerek
Sonbaharda kızıl akşamları
Bilemiyorum
Sensiz nasıl yaşarım
Ne de seninle
.....sonbahara dayanırım...

Eylül/1986

İsmet Bülent Tan

Söğüt ağacı

Ben yıllar önce de,
Aşıktım sana,
Bilmiyorsun.
Göl sularında koşmak,
Çıplak ayaklarımla.
Dalgaların köpüklerini uçurmak... avuçlarımda.
Sazların içinde,
Ayrık otları arasına oturup,
İsmi bilmediğim çiçeklerle konuşmak.
Mavi gökyüzünü seyretmek sırtüstü,
Şarkılarına eşlik etmek,
Göl kuşlarının...
İşte sırrına eremediğim,
O aşk burada.

Çocukluğumda,
Söğüt ağacında otururdum,
Sarılıp dallarına,
Bütün bir gün,
Beni şair yapan gölün,
Koyu yeşil sularıyla konuşurdum.

O kırmızı akşam güneşinin,
Göl sularına inmesini,
Ne büyük hasretle beklerdim.
Bu nasıl mutlu ederdi yüreğimi,
Bilemezsin...

1990/ eylül

İsmet Bülent Tan

Şimdi Gördü Gözlerim

Ayrılığı vurdum şimdi sırtıma,
Katıksız heybe
.....susuz matara.
Gittiğin gün,
Bir kuş uçtu içimden,
O da senden kalan
.....tek hatıra.

Gittiğin o yoldan gelirdin bana
Sevinç tozu bile durur
.....hala papuçlarında.
Heyecan senfonisi çalardı
.....bazen yüreğin.
Bu şarkı hiç bitmesin,
Son öpüşüm durur,
Islak dudaklarında.

Bu aşkın
Böyle biteceğini,
Hiç düşünmezdim.
O manasız gidişini,
Gördü gözlerim.

1986/Bursa

İsmet Bülent Tan

Şimdi Barış

Kara gözlüm
Siyah saçım...
Anlından kan damlıyor
Ve çok küçüksün.
Çimenlerde sarı çiçekler
Beyaz papatya
Ve goncasında gül
Göklerinde siyah korku
Sizin oralarda dağlar ağlıyor.

Ananın sıcak koynundan ayırdık seni
Süt diye kan emdin memelerinden
Bizim buralarda yaz mevsimi
Yaşıtların oynuyor sokaklarda
Henüz duymadılar seni
Ama büyüyünce soracaklar bize
Alındaki şarapnel izini.

Sebebini biliyorum yavrum
Biliyorum...
O yüzden kendimden
Çok utanıyorum.

Bu gün yaz mevsimi küçüğüm
Sıcak bir ağustos günü
Karanlık eller uzanmış gökyüzüne
Sarı sıcak güneşin
Göstermiyor yüzünü.
Sebebini bilmiyorsun.
Ve kuşlar taşıyacaktı özgürlük sana
Bekleyemiyorsun,
Az sonra düşecek belki bir bomba
Hem de salıncak kurduğun
Dut ağacına...

.....
Gideceksin.

.....
Ve çocuklarımız soracak bize
Bir baba gibi cevap verelim
Gül dalında kan izi
Gül dikenini battı elime
Dut ağacı, dalın kırık
Gözlerinde korku
Ve bir rüya gördüm karanlık
O yüzden ağlıyorum

1991

İsmet Bülent Tan

Tabiat ve çocuk

Gelin çocuklarım,gelin
Salıncak kuralım,
Çiçek dallarına.
Uzatın ellerinizi bana,
Uç uç böcekleri konsun.
Koşun çocuklar koşun,
Size özgürlüğün rengini göstereyim,

Sizin için sakladım,
Bu son maviyi.
Bakın,
Her yanıma çöktü karanlıklar.
Çabuk olun,
Size bölüştüreyim.

Bakın şu yerdeki kuşa,
Az önce düştü
Dayanamayarak kara bulutlara.
Gelin ama çabuk,
Kucağımda sakladım tüyelerini,
Yakanıza takacağım,
Severim sizleri..

İsmet Bülent Tan

Uzak

Hoş kokulu bir bahar akşamında,
GELECEKSİN,
Ümitliyim uzaklardan.
Güneşin en kırmızı saatinde,
O bildiğimiz çimenlere,
uzanmak isteyecek yüreğin.

İşte benim kollarımda,
Yedi renktir güzelim,
Özlediğin baharlar.

Her gül goncası gördüğümde,
Sen aklıma gelirsin.
Çiğ tanesinin,
ne tarafından baksam,
Seninle karşılaşır oldum.
Vücudunun her güzelliğinde,
Bir hayal kurmak isterdim.

OYSA ŞİMDİ
KİMBİLİR KİMİNLESİN...

İsmet Bülent Tan

Yaş Unuttu Beni

Ne ilk baharın anlamı güçlendirir,
Ne de yaz günlerinin
taze kır nefesi.
Şu yaşlı çınarların altında beni,
Baharın unuttuğu bedenimi.

İnsanlar geçiyor önümden.
Bastonumun vuruşlarıyla,
Kendime pay çıkardığım sanılır,
Neşelerinden.
Parklarda otururum
Temiz pak,
Şirin bir ihtiyarcık olarak.

Yaşadığım yılları saymaya çalışırım,
Ritim tuttuğum bastonumla.
Bitmeyecek sandığım genç yıllar,
Çok uzaklarda kalmış.
Denediğim tüm yollarla,
Onlara tekrar kavuşamam.

Sonunda her şeyi zamana bıraktım,
Ritim tutmaya başladım,
Gerçekten bastonumla.
Önümden geçenlere,
Şirin ihtiyarcık göründüm.
Güneş dağın eteklerine kavuşunca,
Yürüdüm.

Gözlerimi düşen yapraklardan kaçırarak,
Her gün acıyla geçtiğim bu yoldan,
Akşam olmasına rağmen.
Beni bana hatırlatan,
Güneşin batmasına bile kızmadan,
Neşeyle yürüdüm ilk kez bu yoldan..

Akşamlar
Yeni bir gün başlangıcı olduğundan,
İlk kez
Mutlulukla sözeceğim yaşımdan...

İsmet Bülent Tan

Yokluğunla Elele

Seni sevdiğimi nasıl anlatsam,
Hangi şiiri yazsam...sana yakışır.
Her müzikle ta içime,
Notalanırsın yüreğime.
Her bir sokakta yanımdasın.
Ellerini hissederim,
Boşluğu avuçlasamda.
Varlığıyla kucak kucağıdır bedenim.

Öptüğüm dudaklar,
Tuttuğum eller
Hep bıraktığım gibi kalsın.
Saçlarının arzulu süzülüşünde,
Yokluğuna rağmen yıkanayım.
O çoşkun geceleri süsleyen
Mehtabı paylaştığımız saatler
Biz gidince solmasın.

EYLÜL/1986

İsmet Bülent Tan

Yoksun

Gelişin ne kadar manalı
Sıkıntım gidişine takılı
Parılayan hürriyetim
.....gece karanlığında,
Şimdi geldi yanıma.
Henüz aydınlık vurdu,
Sensiz dün görmüş alnıma.

Sebep arama bu halimden
Güneşi gördüm batışında
O yüzden manasızdır gülüşüm
Gül dikenini battı elime,
Bülbülü ürküttüm.
Sağ yanımda düşledim seni
Sol yanımda darıldı yokluğunla.

İsmet Bülent Tan

Zaman Daraldı

Kuşluk vakti yine,
Yakaladık günü.
Sil geçmişî kafandan
Giden gelmeyecek bir daha.
Bırak yarınları zamana,
Nasılsa gelecekler izin almadan...

Yine yakalayamadık güneşin doğuşunu.
Ayrılık gelmeden henüz
Uzat ellerini zamana.
Bırak yüreğine otursun
Seyret ufuklarda akşam oluşunu.
Çiçekler açsın gülüşünde.

Zaman daraldı
Yaşayabileceğimiz kaç bahar kaldı
Bir bak etrafına
Kim var çocukluğundan

İsmet Bülent Tan